

140 ГОДИНИ - ПОДВИГ - ПОСЛАНИЕ

Със сърце, дух и любов бе почетен светлия празник

Годината е 1876-а, месецът април – паметна дата в българската история, на която преди 140 лета един народ се вдига срещу цяла империя в името на свободата.

Героизмът, който нашите деди проявяват е несъизмерим и трудно може да бъде описан в едно патетично слово.

За нас, живеещите в забързания 21-ви век българи, е трудно да си представим това, което всъщност са направили тези хора, а може би не е и нужно. Нужно е да разберем посланието, което те ни оставят чрез подвига си. С действителна, с цялата енергия и патос, които влагат в подготовката на Въстанието, личности като Георги Бенковски, Васил Петлешков, Панайот Волов и много други ни показват, че когато човек вярва силно в нещо, той е способен да го постигне.

Да, мнозина от тях не са се заблуждавали, че шепла народ може да победи цяла империя, но те не са го и искали. Тяхната цел е била друга – Европа, а и целият свят, най-после да разберат, че там, на Балканите има един народ, който иска

11 и 12 май са сакрални дати в календара на града ни.

В тези дни по неповторим начин са вплетени миналото и настоящето, възрожденският дух, пословичният героизъм и самоотверженост на браçиговци.

Гордеем се, че 140 години носим спомена за достойните дела на нашите предци, защото това, което е сега градът е съградено с многолетните усилия и на поколения преди нас.

Браçигово не преживя ужасния край на Батак, не преживя ръкопашната смърт на Перушица...

„Браçигово падна подир славни битви...“, както писа великият Вазов.

Подвигът на предците ни не може да бъде засенчен, защото кладата на Петлешков е хвърлила своите искри дълбоко в душите на признателните поколения.

И сега, след толкова време саможертвата на бунтовните романтици от Април 1876-а ни кара да благоговеем пред оная чутовна омая, с която те отвориха кървава рана в сърцето на петвековния поробител, презряха дом и невръстни

флага – българският, европейският и браçиговският. После шествието, водено от духов оркестър и мажоретен състав – Велинград се отправя към лобното място на браçиговския апостол пред градския стадион.

Пъстрата върволица от официални лица, гражданство и ученици ритуално измина пътя на полуживия, полумъртъв Петлешков и застана пред скромния обелиск, където той издъхва с вярата, че ще умре, но и турско чакство дълго няма да живее.

Слово бе произнесено от Таня Янева – преподавател по история в СОУ „Народни

Празненствата в Браçигово бяха уважени от Янаки Стоилов – зам.-председател на НС на РБ, Десислава Костадинова – народен представител от ГЕРБ, Дончо Баксанов – народен представител от ГЕРБ, бригаден генерал Иван Лалов – командир на Военно формирование 28000 – Граф Игнатиево, Стефан Мирев – заместник областен управител на обл. Пазарджик, Никола Белишки – кмет на община Панагюрище, Атанас Калчев – кмет на община Кричим, Нина Димова – председател на ОбС – Ракитово, кметове на кметства от община Браçигово и околните на-

будители”, а възпитаници на същото училище рецитираха стихотворението на Антон Ашерц „Черешовият топ”. След едноминутно мълчание цветя бяха положени от СОУ и общинската

селени места, протоиерей Любомир Траянов, Георги Димитиев и Атанас Ботев – почетни граждани на Браçигово, представители на граждански организации и политически партии.

структура на ПП ГЕРБ в града.

След това публиката имаше възможност да се наслади на виртуозните изпълнения на мажоретния състав, който представи програмата си на площада.

Кулминацията на тържествата, както всяка година, бе приемането на караула пред парк „Априлци” и тържествената заря-проверка в чест на загиналите априлци.

Кръглата годишнина в Браçигово бе ознаменувана и с възстановка „Отбраната на Браçигово”, която бе представена на площад „23 септември” пред мемориалния парк, където е горен Васил Петлешков.

За 40 минути граждани и гости на града можеха да се преселят в онези смутни и страшни времена на подвизи и слава и да станат част от 1876-а.

Тържествената заря-проверка бе извършена от военни формирования на поделение – Асеновград.

С поздравителни адреси към празника на града станаха съпричастни президентът на РБ г-н Румен Плевнелиев, министър-председателят на РБ г-н Бойко Борисов, зам.-министър-председателят и министър на труда и социалната политика г-н Ивайло Калфин, министърът на правосъдието г-жа Екатерина Захариева, министърът на земеделието и храните г-жа Десислава Танева, председателят на Комисията по взаимодействието с неправителствените организации и жалби на граждани г-жа Бойка Маринска, кметът на община Велинград д-р Костадин Коев, кметът на община Ракитово г-н Костадин Холянов, началникът на Военно формирование 28930 – Браçигово майор Пламен Коцев, началникът на Военно формирование 42610 – с. Козарско подп. Ангел Ангелов, председателят на Синдиката на българските учители г-жа Янка Такева.

Таня ЙОРГОВА

ЗА СЪЛЗИТЕ ИМ БЛАГОСЛОВЕНИ

Всяка година на 12 май вали. Вали през нощта. Много рядко се случват изключения. Обикновено дните са хубави, пролетни.

Валят едри дъждовни капки, падащи силно и тежко върху земята. Тя жадно ги поглъща – така, както някога бе поглъщала телата на мъртвите въстаници.

И си мисля, че това не са просто дъждовни капки, а сълзите на същите тези мъже, които през април 1876 г. превърнаха мечтите си в реалност.

Сълзи, с които те ни говорят. Какво ли искат да ни кажат?

Сигурно да ни питат – за пропиляното време, за изгубените идеали, за безпътницата на младото ни поколение?

А може би да ни корят – че продадохме за жълти стотинки земята, която те купуваха и бранеха с кръв?

И навярно искат да ни предупредят – че със захарен памук, скара и люлки няма да оправим живота си.

Най-вероятно са ни сърдити, че превърнахме ежедневието си в сергия, откъдето всеки може да си купи чест, достойнство, доверие, почитеност – все понятия, загубили днес от стойността си и които още на другия ден ще захвърлим в най-тъмния и пращен ъгъл, за да ги извадим след година – отново на 12 май, и така...

И сигурно пак ще вали, защото кой разговаря с дъждовните капки?!

И ще бъде така, докато ни има!

Защото ние всяка пролет ги чакаме, а когато разцъфнат дърветата и благ вятър повее от Балкана, отваряме портите и излизаме. И пеем пак юнашките песни.

И... чакаме за пореден път благословените им сълзи!

Иванка СТЕФАНОВА

ТОПЪЛ ОБЯД ЗА 50 ДУШИ 5 дни в седмицата

Във всичките работни дни от седмицата поне 50 души от община Браçигово ще получават топъл обяд и през това лято. Това ще стане чрез процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативната програма за храна и/или основно материално подпомагане по Процедура за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG05FM-OP001-03.02 „Осигуряване на топъл обяд – 2016”, чийто бюджет за тази година надхвърля 9,8 милиона лева.

С тези средства се дава възможност за целогодишно осигуряване на топъл обяд, като по този начин се допълва и надгражда действащата национална програма за финансиране на обществени трапезарии през зимния период. Осигурява се възможност и за създаване на нови трапезарии за целогодишно обслужване,

тъй като срокът на текущата програма е от 9 май до 31 септември, когато се очаква отново да заработят общественият кухни.

В целевата група и този път са лица и семейства, обект на месечно подпомагане; лица с доказана липса на доходи и на близки, които да се грижат за тях; самотно живеещи лица и семейства, получаващи минимални пенсии; скитащи и бездомни деца и лица; лица от уязвими групи – граждани на трети страни.

Броят на потребителите е пропорционално разпределен по селата от нарочна комисия, определена със заповед на кмета на община Браçигово. Некласираните бенефициенти, подали заявление, остават като фонд резерва, тъй като текущото на ползвателите е динамично.

Татяна СИМОНОВА

свободата си и е готов да жертва живота си за нея. И те – обикновените люде, преродили се в апостоли, го постигат! Само една година след кървавото потушаване на Априлското въстание, Русия обявява война на Османската империя, а през 1878-а на картата на Европа вече съществува и държавата България.

дечица, захвърлиха чукове и мотиките и прегърнаха тънките пушки и кремъклии пищови.

През май градът ни празнува своя велик ден!

Тържествата започнаха с ритуално издигане знамената на площад „Централен”. Под звуците на два химна – Националния и този на Браçигово, се развиха трите

ОБЯВА

„ИНФРАСТРОЙ” ЕООД – Браçигово
търси

ДА НАЗНАЧИ НА РАБОТА ВОДОПРОВОДЧИЦИ

Кандидатите трябва да имат образование – минимум основно или средно. На постъпилите на работа се осигурява безплатно допълнително обучение и квартира в града (ако са от други населени места).

Необходими документи за кандидатстване: молба – свободен текст, CV (автобиография), документи, доказващи образованието и степента на квалификация (дипломи, удостоверения за завършени курсове и др.).

Документите се подават в Деловодството на фирмата на адрес: гр. Браçигово, ул. „Васил Петлешков” №33, ет. 1, тел. за информация: 0878 862 050.

140 години Априлска епопея в Брацигово

ЗАРАДИ СВОБОДАТА НА РОБА!

Преминавайки през портичката на черковния двор в Жребичко, странникът ще се изправи пред малък мраморен паметник, върху който се четат четиристишия:

*Мадна в плен без трепет,
отче благородни.
Ти утѣха беше
за борците родни!*

Това емоционално по-свещение е сътворено от Антон Ашкерц, по-известен с поемата си „Брациговските топове“, която възбужда душите ни при отбелязването на всяка годишнина от Априлското въстание. Но кой е отецът знаят може би малцина. За съжаление, историята не е всеобхватна и вероятно не ѝ е възможно да отдаде заслуженото на по-скромните си труженици, макар техните дела да не отстъпват по величие от тези на най-великите.

Нека сега си го припомним. И нека чрез него се вгледаме с признателност в историята на онези пет кошмарни века, през които българският род и българското име са оцелели благодарение единствено на духовните си пастири – тези като нашия отец Тодор Трифонов.

В действителност той е само един от плеядата на отците-свещеници, които в онези безкрайно трудни времена са разбирали службата към Бога преди всичко като дълг пред народа си. Нему са служили те. И не само са му вдъхвали вяра и упование, а

са заставали саможертвено пред него в решителните му битки за свобода и човешко достойнство.

Отец Тодор не е изключение. Точно като него са се изявили и събратята му Сокол от Брацигово, Ангел от Равногор, Атанас от Козарско, Илиа от Бяга... И още, и още!

Образът на този народен предводител е гравирен върху каменната стена на парк „Априлци“, а името му неизменно се чува на тържествената заря-проверка при честванията на Априлската епопея. Въпреки това, сигурен съм, чуват го малцина. А в същото време отецът би бил идеалният пример за това как без шум и без показност се служи на вяра, на народ и на идея. И какъв би трябвало да бъде истинският пастир и водач народен.

Биографичните сведения за него са оскъдни. Роден е около 1840 година в Жребичко като потомък на род от първите заселници.

Като се знае, че сегашната черква в Жребичко е издигната през 1850-а и че училището е съществувало

преди нея, лесно е да се предположи, че свещеникът е възпитаник на първите полудуховни-полусветски просветители, които отваряли очите на децата за българското четмо и писмо, за света и за още нещо.

Лесно е да се предположи още, че бъдещият отец е бил момък със съзнание будно и жадно за знания, защото след селското училище веднага продължава образованието си в манастира „Свети врачове Кузма и Дамян“ в околностите на Кричим. Метежното време на робството е съсипало и този храм на духовността и просвещението и днес той не съществува, но за времето си манастирът е имал огромно влияние сред християнското население на Тракия и Родопите, също както и съседният му – „Света Богородица“, издигнат още по времето на Второто българско царство. Исторците краеведи твърдят, че там отец Трифонов се е учил

на вяра, наука и родолюбие ведно с множество други будни младежи от Кричим, Жребичко, Козарско, Перущица, Батак... Какво образование са получавали младите мъже в светата обител – не се знае точно, но може лесно да се предположи, като се съди от факта, че точно те са подпалили вековната Османска империя в нашия край, и то така, че почти незабавно са причинили възкресението и на българската държавност, и на православната ни църква.

Че образованието на младия Тодор Трифонов не е било съвсем духовно, може да се съди и от факта, че впоследствие той заминал за Татар Пазарджик, за да учи абаджийство. Призванието му обаче надделява и през 1868 година той бил ръкоположен за свещеник в кричимската църква. За енория определили родното му село, състоящо се тогава от над 100 многолюдни български къщи.

Така отец Тодор става първият свещенослужител в постройения осемнадесет години преди това храм.

За всеки, който малко от малко е запознат с родната ни история от този период, няма да е трудно да се досети каква е била извънцърковната дейност на пастира народен. Въпреки че отличното владение на турския език му било спечелило благоразположението на властите, отецът не се е поблазил от уреждане на личния си живот. Обхванат от „пиянството“ на народа си, той не само навлязъл в съзаклятието, но и станал водач на подготовяното въстание.

Макар и да не са документирани, в Жребичко днес продължава да се

говори за срещите на отец с недуховни люде – Левски, Бенковски и Волов.

Знае се със сигурност обаче, че е участвал активно при клетвата на комитета в Брацигово, а по-нататък – че е вземал дейно участие в заседанията му. И че сам подбрал главните действащи лица на заверата в Жребичко. И още – че после ръководил полагането на съзаклятия в Козарско и Кричим.

Храмът, в който служил отецът, придобил ново, необичайно за религията предназначение. Христовата вяра се превърнала в основното оръжие срещу неверника – поробител. В резултат на извънцърковните „проповеди“, за кратко време в малкото селце се подготвили 10 000 фишека, 300 оки куршуми, 90 оки барут, пушки, пищови, ятагани, както и отряд от 82-ма бойци. И когато моментът настъпил, отец Трифонов застанал начело, гордо и без страх, както подобава на истинските народни предводители. По негов знак, след първата пушка в Копривщица, жителите на Жребичко напуснали домовете си и се „преселили“ в Брациговския въстанически пункт.

Тук, на редута, отецът отново бил начело – редом със събратята си поп Сокол, Васил Петлешков и водачите на другите въстания селища.

Ако делото на свещеник Трифонов трябва да се оценява с още цифри, бих посъветвал съвременниците да се зачатат в мемориалната стена на днешния парк „Априлци“. 28 са загиналите от отряда на отец Тодор. Други над 60 след разгрома били осъдени и заточени из Анадола.

Броят на жертвите е внушителен. При това тук не става дума за невинни жертви на турско злодеяние, а за бойци от редута, тръгнали с вярата на своя

пастир.

След потушаването на въстанието, съдбата на свещеник Трифонов напомня по невероятен начин гибелния край на самия Апостол. Той бил арестуван и затворен в Татарпазарджишкия зандан, а оттам – препратен под конвой в Пловдив.

Отецът бил от най-издирваните. За неговата роля властите вече знаели и го търсели, но като „папаз-комитата“. И тъй като по време на боевете отец Трифонов се подвизавал не с расото си, а с въстаническа униформа, по време на ареста не е бил разпознат. Впоследствие обаче, досущ като самия Левски, и той бил предаден, най-вероятно от свои. Пред съда, когато го попитали защо е въстанал, той заявил гордо:

– Заради свободата на роба!

И естествено присъдата му дошла незабавно – смърт чрез обесване. На бесилото отецът, героят, водачът, пастирът народен увиснал на 24 юни 1876 г.

За назидание на раята бесилката била издигната по средата на днешния пешеходен мост над р. Марица. След екзекуцията тялото му било оставено да виси през целия ден. И за да бъде приликата с Левски пълна, през нощта трупът му изчезнал. Земята българска го погълнала и го скрила така, че и до ден-днешен гробът му да се не знае.

За общата ни история отец Трифонов ще продължи да бъде почти неизвестен. В родното му селце обаче неговото име и делото му не са забравени. И най-вероятно няма да се забравят, докато селото съществува. А ако посетите черковния двор, сами ще се убедите колко много признателност е вложена в това обръщение, от което всеки истински българин потръпва: „...отче благородни...“

Димитър ДЪНЕКОВ

ОСТРИТЕ РЪБОВЕ НА КРЪГЛИТЕ МАСИ

Край организираната на 27 април поредна кръгла маса, посветена на годишнината от Априлската епопея, насядаха като гости трима професори – светили на историческата наука, и онази част от гражданството на Брацигово, за която въстанието от 1876-а продължава да бъде болезнена тема.

В кратките си експозета историците преповториха фактите, които всички ние отдавна си знаем – на първо място, че Брациговският въстанически пункт е единственият през онези размирни дни, в който бунтът преминава организирано и в пълно съответствие с предварително изготвения план. И че единствено тази импровизирана крепост не само че удържа напора на кръвожадния башибозук, но и го обръща в бягство при преките стълкновения. Припомни се още изключителната роля на Васил Петлешков при провеждане на събирането в Оборище и в предводителството на бунта. Спомена се и изключителната дипломатия на местните първенци, която в крайна сметка успява да избави населението от кланета като онези в Батак и Перущица. И още, и още факти, известни за нас, но не и за целокупна България. Или казано с две думи – за кой ли пореден път тук, на място, бе преповторено, че въстанието в Брацигово може да се гордее безспорно с най-големите достойнства на величавата Априлска епопея.

От своя страна, в емоционалните си изказвания, отново за кой ли поред път, браци-

говци изказаха болката си, че в официалната история заслугата на градчето ни е силно пренебрегната. И че се е стигнало дотам, че за известно време името му да бъде извадено от учебниците по история и да бъде премълчавано при националните чествания. Съществува и грозен прецедент, при който по БНТ думите „Сам съм, други няма!“ бяха вложени в устата на Левски. Какво обидно невежество!

Тази наша болка, разбира се, е напълно основателна, но предизвиква и въпроса: Кому се сърдят брациговци? И какво те самите са направили, за да възвеличат подвига на дедите си и да го издигнат на полагаща му се пиедестал? След публикуваната от Атанас Мишев през безкрайно далечната 1881 г. книжка „Боят около Брацигово“ и краткия очерк на Захари Стоянов в неговите „Записки“, какво друго е написано по темата, но така че да стане общонародно достояние? Кой друг, освен словенеца Антон Ашкерц, е създал прочувствен стих или запомняща се песен? И колко са паметните знаци из града, които да разказват за странника за отминалия подвиг, така че да го запомни завинаги?

Такава е истината, братя брациговци. Докато ние не създадем словесен, песенен или мемориален мавзолей на предците си, ще можем да разчитаме само на ежегодните кръгли маси, край които да получаваме съчувствие от именитите историци, но не и

признание от целия български народ.

Иска ми се да подхвамна и един по-деликатен въпрос. Преди няколко години Българската православна църква канонизира баташките мъченици. Съвсем заслужено, разбира се, но нека отбележим, че инициативата за това признание е на самите батачани. А Брацигово? Нима то си няма своя светец? И защо като че ли не го забелязваме? Позволете ми да ви цитирам Захари Стоянов, който след посещението си в нашия град е възкликнал: „...Защо, братко (става дума за Петлешков – бел. автора), не си бил роден преди двеста или поне преди стотина години? Ако твоята мъченическа смърт, каквато не е изпитал нито преподобният Симон, нито Мария Египтенка, беше се случила в тия блажени времена, когато глупостта е била божествено вдъхновение, а отричането от своите човечески достойнства – подвиг, то ти би бил първ измежду светците и наместо скромното пречупено дървено кръстче, което украсява днес обраслия ти в бурени гроб, навярно щеше да се белей разкошен манастир с черни калугери.“

Той би бил първ измежду светците! Тази оценка летописецът на Априлската епопея, човекът-съратник на всички велики имена от онези размирни времена, не е дал за никого друго. А за да я даде, Захари безспорно е осмислил отвсякъде стореното от Петлешков за народа и за вярата му. Както и мъченическата му смърт, приета с ясното

съзнание, че саможертвата на един е равносилна на спасението на всички други.

В такъв случай дали не е време този цитат да бъде изваден от знаменитите „Записки“ и да бъде поставен на дневен ред както пред обществото, така и пред православната ни църква? Защото каквото и да си говорим, ако Априлското въстание има своя православен великомъченик, то това безспорно е Васил Петлешков. Неговото канонизиране в никакъв случай не би било пресилено и вероятно ще заглади завинаги раздиращите ръбове на кръглите маси. Струва си да се осмисли.

Димитър СТЕФАНОВ

Център за кариерно ориентиране, Пазарджик - в Исперихово

На 20.04.2016 г. в с. Исперихово пристигнаха две дами, които уважиха и подпомогнаха избора за кандидатстване на всички ученици от 7-и и 8-и клас в ОУ „Христо Ботев“. Срещата бе проведена в сградата на НЧ „Св. св. Кирил и Методий-1929“, в клуб „Култура“.

Г-жа Великина и г-жа Илиева от Центъра за кариерно ориентиране – Пазарджик запознаха учениците с план-прием 2016/2017. На срещата присъстваха всички заинтересовани младежи от двата класа в ОУ „Хр. Ботев“ заедно с техните класни ръководители.

За да се отпуснат децата, в началото лекторите предложиха забавната игра „Аз съм сълнце“. След като се справиха с нея и се заредиха емоционално, започна съществената част.

Г-жа Великина обясни процедурите по провеждане на класирането след 7-и клас и посочи всички важни дати за кандидатстване.

Подготвени и раздадени бяха много брошури, които подробно запознаха децата с всички училища в област-

та, датите за изпити и балообразуващите предмети.

Другата тема коментира разликите между профилирана и професионална гимназия. Тук бе обявено, че тази година за първи път завършилите в профилирана гимназия специалност „Програмно осигуряване“ излизат и с професия. Специално бе обърнато внимание на желаещите да кандидатстват в сферата на икономиката.

Г-жа Илиева разясни подробностите около приема на документи след 8-и клас. Децата проявиха интерес към специалностите от сферата на строителството и архитектурата. Бяха посочени всички, свързани с тази дейност гимназии в региона. Разяснен им бе начинът на подредба на документите за кандидатстване, както и особеностите при попълване на бланките и т.н.

Благодарим на организаторите и се надяваме, че всеки ще поеме по правилния път на своя удивителен живот.

На добър час, мили ученици!

Р. АРИЗАНОВА

СЕДМИЦА НА БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК И ЛИТЕРАТУРА В ОУ „ХРИСТО БОТЕВ“ – ИСПЕРИХОВО

За четвърта поредна година в ОУ „Христо Ботев“ се провеждат седмици на:

- математиката и природните науки (14-18.03.2016 г.);
- на българския език и литература (18-22.04.2016 г.);
- на чуждите езици (9-13.05.2016 г.).

Организатори на събитията са г-жа Личева и г-жа Билбилева.

Тази година седмицата, посветена на родния български език започна с рецитиране на „Българският език“ от Ив. Вазов от ученичката Неврие Османова. Двата четвърти класа пък представиха „Стихове по Петя Дубарова – съпроводени с песен“ под ръководството на Йорданка Попова.

Бе представена и пиесата „Рони“ от третокласниците с ръководител Мария Божикина.

Учениците от 5-и клас и преподавателките им г-жа Личева и г-жа Николова се включиха в „Маратон на четенето“, а техен гост бе учителката от Детската градина г-жа Мария Попова.

През Седмицата на българския език и първокласниците от местното училище заявиха: „Вече сме грамотни!“ С преподавателите си Стоянка Лазарова и Ангел Стаменов те поднесоха красиво стихове за буквите.

Организиран бе и училищен конкурс „Родната през нашите очи“ – за рецитиране на стихове,

илистровани с рисунка от участниците. В антракта, докато журито оценяваше, момичета от 4 „а“ клас забавляваха посетителите с танци, подготвени от г-жа Трендафилова.

През Седмицата на родното слово прудучилищна група „Снежанка“ и група „Червена шапчица“ от ОДЗ „И. Шопов“ – с. Исперихово за пръв път посетиха чита-

лицната библиотека и се запознаха с дома, където се съхраняват интересни книжки.

Изявите завършиха с шествие, което за втора поредна година ОУ „Хр. Ботев“, ОДЗ „И. Шопов“ и НЧ „Св. св. Кирил и Методий-1929“ организират като „Парад на любимата книга за всяко дете“.

В. ВЪЛЧЕВА

ОБЯВА

Със Заповед № ОХ-297/06.04.2016 г. на министъра на отбраната на Република България е разкрита процедура по обявяване на войнишки длъжности за приемане на военна служба на лица, завършили граждански, средни или висши училища, във военни формирования от Сухопътните войски, както следва:

✓ За 68-а бригада „Специални сили“ – 50 длъжности съгласно Приложение №1.

✓ За 55-и инженерен полк – 25 длъжности съгласно Приложение №2.

✓ За 10-и отделен механизирани батальон – 25 длъжности съгласно Приложение №3.

Кандидатите за посочените по-горе вакантни длъжности да подадат заявление до командира на 68-а бригада „Специални сили“, 55-и инженерен полк или 10-и отделен механизирани батальон, чрез структурите на Централно военно окръжие (ЦВО)

до 25.05.2016 г.

ОБЯВАТА И ПРИЛОЖЕНИЯТА СА ПУБЛИКУВАНИ НА САЙТА НА ОБЩИНАТА!

За подробна информация: старши експерт във Военно окръжие – Пазарджик за общини Пещера и Брацигово Петьо Русеков, Община Пещера, ет. 2, ст. №8, тел. 0350/6 22 12, или във Военно окръжие – Пазарджик, ул. „Втори януари“ №10, тел. 034/445 463.

ВЕЛИКДЕН В РОЗОВО

Верни на традицията, Църковното, Читалищното настоятелство и Кметството организираха и проведоха един хубав празник, посветен на Воскресение Христово.

Почти цял месец църковната камбана тържествено събираше миряните на служба с отец Иларион. В най-тъжния ден – петък, всички преминаха под плащеницата като символ за съчувствие и преклонение пред смъртта на Христос и за здраве и късмет на живите. Вечерта в деня на Възкресението храмът бе масово посетен от млади, стари и деца.

Извършената църковна служба от отец Иларион в хармонично съзвучие с пеещите жени създаваше атмосфера, че нещо велико ще се случи.

И то стана! Чу се „Христос Воскресе!“ и спонтанно последвало многогласно „Воистина Воскресе!“. Всеки бързаше да отнесе вкъщи частица от вечния огън за прослава на Христос, за светлина в душите и добро на всички.

В деня на празника Кметството бе осигурило музикалното оформление от екипа на Йордан Христов. Цял следобед

над площада се разнасяха хубави народни и хороводни песни, пленяващи розовци.

Привечер се проведе общоселско тържество, открито от читалищния секретар Васка Спасова. Отец Иларион честити светлия празник и призова присъстващите да обичат вярата и да я предават на своите деца. Той пожела много здраве, повече доброта и мир на всички.

Приветствие направиха и кметът на селото Йорданка Петкова, която подчерта, че по-велико дело от това на Христос няма. В живота да се

ръководим от Божието слово, да правим само добро и светли дела, призова тя и пожела здраве и весел празник.

Битовата група и самодейки към читалището изнесоха рецитал, посветен на Воскресение Христово.

Група местни ученици пяха автентични местни народни песни и играха Джиновско хоро, за което бяха бурно аплодирани.

Засвири музиката, изви се хоро, което продължи до късно вечерта. Тази година нищо не помрачи светлия празник. Катя КОМИТОВА

Кметът на община Брацигово Петко Петков откри фотоизложба „Минаха години“ по централната градска алея. Изложбата представя фотоси, носещи духа на Брацигово през миналия век и най-вече такива свързани със събитията през април 1876 г. Артфорумът е част от мероприятията по отбелязване на 140-ата годишнина от Априлското въстание.

На откриването на изложбата присъстваха представители на Общинска администрация, председателят на Общинския съвет Надежда Казакова, общински съветници, ученици, граждани и гости на града.

Като естествено продължение на изложбата на открито се явява и огромният билборд, който посреща гостите на селищната система идващи от Пловдив. Внушителното съоръжение, поставено в местността Бабата над Исперихово, рекламира Брацигово и околните селища като апетитна туристическа дестинация.

БНБ пуска в обращение сребърна монета „140 години от Априлското въстание“

Българската народна банка пуска в обращение сребърна монета „140 години от Априлското въстание“. На лицевата страна на монетата в горната част е изобразен Поибренският кръст с надпис околоръст „БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА“; в долната част надписът „10 ЛЕВА“ е разделен

с емблемата на БНБ (с годината „1879“ върху лентата), а под него е годината на емисията – „2016“.

На обратната страна на монетата е изобразена Хвърковатата чета на Бенковски върху контурно изписаната година „1876“ с надпис околоръст „140 години от Априлското въстание“.

Художественият проект е дело на Елена Тодорова и Тодор Тодоров.

Отбелязахме Деня на Земята - 21 април. Ученици засадиха цветя на детска площадка.

Благодарствено писмо

Начално училище „Васил Петлешков“ - гр. Брацигово изразява своята благодарност към ръководството на Коалиция „Бъдеще за община Брацигово“ за дарените книги по повод 140 години Априлска епопея в Брациговски въстанически пункт.

Даренето ще даде възможност на децата да прочетат повече книжки и да се докоснат до подвига на Васил Петлешков.

Минаха доста години от времето, когато често купувахме нови книги, днес това може да стане

само с помощта на разработени проекти и с партньори, ценители на културата и традициите, като Коалиция „Бъдеще за община Брацигово“, които доказват, че са такива не само на гоуми.

На Коалицията пожелаваме успехи в общинските дела! Да осъществяват и занаятчийската дейност, да продължават да бъдат спомоществател на културните и образователни институции и да останат приятели на Начално училище „Васил Петлешков“ дълги години.

С уважение:
Валентина ТРЪНДУШЕВА, директор

ПРАЗНИЧНИ ЩРИХИ

И Туристическото дружество почете Априлци.

Пак е май и пак сме в края на учебната година. За едни тя навярно бе изпълнена с много труд и предизвикателства, а за други олетя неусетно, като за момичетата и момчетата от Вунуск 2016 на СОУ „Народни будители“. Какво ли си мислеха те в този ден – не знаем, но всички си признаха как четирите години са изминали с невяждана скорост, оставили безброй хубави мигове, преживявания и приятели за цял живот.

В последния ден на техния училищен живот тържествено бе предадено знамето на бъдещите гванасетокласници, а

Вунуск 2016 се сбогува със символа на гимназията пред очите на възпитаниците, учители и гости на СОУ „Народни будители“.

Поздрав към зрелостниците отпратиха директорът на учебното заведение Мими Паунова и председателят на ОБС – Брацигово Надежда Казакова, а кметът на общината подари по една червена роза на всеки зрелостник. През цялото време дворот на гимназията бе огласен от химна на абитуриентите „Един неразделен клас“.

Финалът на тържествено училищен живот изпращане бе означен и с множество снимки за спомен, въпреки неканения гъжд.

И Туристическото дружество почете Априлци.

Преди старта на Велосъстезание - 2016

ИСТОРИЧЕСКО ПОСТИЖЕНИЕ НА ФК „БРАЦИГОВО“!!!

След дълги години на безлично представяне и посредствени класирания, нашата „Барса“ като че ли възкръсна и припомни за далечното си минало. Три кръга преди края на шампионата, наврх Великден, брациговските футболисти вече са шампиони на областното първенство и очакват с трепет първия си съперник от баражите за влизане в Югозападната „В“ – аматорска футболна група. За да достигнат до върха, през последните три кръга нашите момчета прегазиха на своя стадион футболистите на Исперихово с 9:1, после разбиха като гости отбора на с. Величково с 4:1, а накрая, като

домакини, „дерайлираха“ и „Локомотив“-а на гр. Септември, отнасяйки го с 5:0. Така с актив от 76 точки и невероятната до момента голова разлика 114:15 на практика те са недостижими за подгласника си от с. Братаница. Доброто следствие от атрактивната игра на нашите юнаци е това, че трибуните на стадиона се изпълват все повече и повече, а най-страстните фенове вече пристигат на стадиона, въоръжени с вувузели и тъпани, огласяйки околностите като на истински спортен празник.

Честита ви титла, момчета! И успех в предстоящите квалификации!
Димитър СТЕФАНОВ

УНИКРЕДИТ БУЛБАНК „ФАЛИРА“ В БРАЦИГОВО!!!

Като част от програмата за отбелязване на 140-годишнината от Априлското въстание, новият стадион на Брацигово посрещна осем отбора с гръмки имена – до едно от италианското „Калчо“. За еднокласен турнир

по минифутбол на 23 април тук се събраха отборите на „Ювентус“, „Милан“, „Парма“, „Палермо“, „Наполи“,

„Флоренция“, „Рома“ и „Дженоа“. След няколко минути на недоумение, истината за това италианско нашествие изкристализира и се оказа съвсем проста. Спонсорът на турнира – „Уникредит Булбанк“, изпитва специфично пристрастие към първенството на Апенините. Там банковите чиновници участват в държавно аматорско първенство и държат убедително първото място. Освен в Италия, тази банка подкрепя турнири като този в Брацигово навсякъде, където развива своята дейност.

При нас той вече е традиционен – тазгодишното му издание е четвърто поред.

В крайна сметка се разбра, че под гръмките имена на грандовете се крият всъщност три отбора на банкери от София и Пловдив и пет местни формации.

Началото бе дадено след кратки приветствия от кмета на общината г-н Петко Петков и от г-н Андреа Казини – главен оперативен директор и член на УС на банката.

Разделени в две групи, ентузиазирани футболисти преминаха през елиминации и два полуфинала. В борба за първото място накрая един срещу друг застанаха отборите на „Наполи“ (Брацигово) и „Милан“ (сборен банкерски). Титлата бе еднакво желана и от двата тима, но играта потръгна в полза на чиновниците, които набързо успяха да поведат с 2:0. И когато като

че ли всичко бе решено, настъпиха звездните мигове за брациговските неаполитанци. След два невероятни гола на Дончо Асенов (Мечо), равенството бе възстановено, а след още два – на Борис Благоев и Цветан Панайотов, „Уникредит Булбанк“ бе доведена до безусловен фалит.

„Вие наистина бяхте по-добрите!“ – призна и г-н Казини, който, връчвайки наградите, се здрависа с всички, но прегърна и потупа по рамото единствено Мечо. А за читателите на „Априлци“ той написа:

Per i lettori di
Apirilzi
Fozza Braziqovo! *Anderdorei*

Димитър СТЕФАНОВ